

¹الْكَلِمَةُ الَّتِي تَكَلَّمَ بِهَا الرَّبُّ عَنْ بَابِلَ وَعَنْ أَرْضِ
الْكِلْدَانِيِّينَ عَلَى يَدِ إِزْمِيَا النَّبِيِّ،² أَخْبِرُوا فِي الشُّعُوبِ
وَأَسْمِعُوا وَارْقِعُوا رَابَّةً. أَسْمِعُوا لَا تُخْفُوا. قُولُوا، أَخَذْتُ
بَابِلَ. خِزِي يِلَ. انْشَحَقْ مَرُودُخُ. خَرِبَتْ أَوْتَائِهَا
انْشَحَقَتْ أَصْنَامُهَا.³ لِأَنَّهُ قَدْ طَلَعَتْ عَلَيْهَا أَمَّةٌ مِنَ
السَّمَاءِ تَجْعَلُ أَرْضَهَا خَرِبَةً فَلَا يَكُونُ فِيهَا سَاكِنٌ. مِنْ
إِنْسَانٍ إِلَى خَيَوانٍ هَرَبُوا وَذَهَبُوا.⁴ فِي تِلْكَ الْأَيَّامِ وَفِي
ذَلِكَ الزَّمَانِ يَقُولُ الرَّبُّ يَا بَنُو إِسْرَائِيلَ هُمْ وَبَنُو
يَهُودَا مَعًا. يَسِيرُونَ سَبْرًا وَيَكُونُونَ وَتَطْلُبُونَ الرَّبَّ
إِلَهُهُمْ.⁵ يَسْأَلُونَ عَنْ طَرِيقِ صِهْيَوْنَ وَوُجُوهُهُمْ إِلَى هُنَاكَ،
قَائِلِينَ، هَلُمَّ قَتْلُصِقْ بِالرَّبِّ يَعْهَدِ أَبَدِيٍّ لَا يُنْسَى.⁶ كَانَ
سَعْيِي خَرَابًا صَالَةً، قَدْ أَصْلَنْتُهُمْ رُعَاتُهُمْ. عَلَى الْجِبَالِ
أَتَاهُوهُمْ. سَارُوا مِنْ جَبَلٍ إِلَى آخَرَةٍ. تَسَوَّاهُمْ مَرِيضُهُمْ.⁷ كُلُّ
الَّذِينَ وَجَدُوهُمْ أَكَلُوهُمْ، وَقَالَ مُبْصِرُهُمْ، لَا تُذْنِبْ مِنْ
أَجْلِ أَنَّهُمْ أَخْطَأُوا إِلَى الرَّبِّ مَسْكَنَ الْبَرِّ وَرَجَاءَ آبَائِهِمُ
الرَّبِّ. أَهْرَبُوا مِنْ وَسْطِ بَابِلَ وَخَرَجُوا مِنْ أَرْضِ
الْكِلْدَانِيِّينَ وَكُونُوا مِثْلَ كَرَارِيْرَ أَمَامَ الْعَتَمِ.⁹ لِأَنِّي هُنَذَا
أَوْقِطُ وَأَضَعِدُ عَلَى بَابِلَ جُمْهُورَ شُعُوبٍ عَظِيمَةٍ مِنْ
أَرْضِ السَّمَاءِ قَيْصُطْفُونُ عَلَيْهَا. مِنْ هُنَاكَ نُوْخِدُ. يَبَالُهُمْ
كَبُطْلُ مُهْلِكٍ لَا يَرْجِعُ قَارِعًا.¹⁰ وَتَكُونُ أَرْضُ الْكِلْدَانِيِّينَ
غَنِيْمَةً. كُلُّ مُعْتَمِيئِهَا يَشْبَعُونَ يَقُولُ الرَّبُّ.¹¹ لَأَتَكُمُ قَدْ
فَرَحْتُمْ وَسَمِعْتُمْ يَا تَاهِيي مِيرَائِي وَفَقَرْتُمْ كَعَجَلَةٍ فِي
الْكَلَا. وَصَهَلْتُمْ كَحَيْلٍ تَحْزِي أَمُكُمُ جَدًّا. تَحْجَلُ الَّتِي
وَلَدَتْكُمْ. هَا آخِرَةُ الشُّعُوبِ بَرَّةٌ وَأَرْضُ تَاشِقَةُ
وَقَفَرٌ.¹³ يَسْبَبُ سَخَطُ الرَّبِّ لَا تُسْكُنْ بَلَّ تَصِيرُ خَرِبَةً
بِالتَّامِ. كُلُّ مَآرٍ بِبَابِلَ يَتَعَجَّبُ وَيَصْفُرُ بِسَبَبِ كُلِّ
صَرَبَاتِهَا.¹⁴ اضْطَفُّوا عَلَى بَابِلَ خَوَالِيَهَا يَا جَمِيعَ الَّذِينَ
يَتَرَعُونَ فِي الْقَوَاسِ. ارْمُوا عَلَيْهَا. لَا تُوقِرُوا السَّهَامَ
لِأَنَّهَا قَدْ أَخْطَأَتْ إِلَى الْبَرِّ.¹⁵ اهْنُفُوا عَلَيْهَا خَوَالِيَهَا. قَدْ
أَعْطَتْ يَدَهَا. سَقَطَتْ أَسْهُهَا، ثِقَصَتْ أَسْوَارُهَا. لِأَنَّهَا
تَقَمُّه الرَّبُّ هِيَ، فَانْتَقِمُوا مِنْهَا. كَمَا فَعَلْتَ أَفْعَلُوا
بِهَا.¹⁶ أَقْطَعُوا الزَّرَّاعَ مِنْ بَابِلَ وَمَاسِكَ الْمُنْجَلِ فِي وَفْتِ
الْحَصَادِ. مِنْ وَجْهِ السَّيْفِ الْقَاسِي يَرْجِعُونَ كُلُّ وَاحِدٍ
إِلَى سَعْيِهِ وَبَهْرُوبٍ كُلُّ وَاحِدٍ إِلَى أَرْضِهِ.¹⁷ إِسْرَائِيلُ عَتَمٌ
مُتَبَدِّدٌ. قَدْ طَرَدَتْهُ السَّبَاغُ. أَوَّلًا أَكَلَهُ مَلِكُ أَشُورَ، ثُمَّ هَذَا
الْأَخِيرُ يَبْوَخِدُ تَصَرُّ مَلِكِ بَابِلَ هَرَسَ عِظَامَهُ.¹⁸ لِيَذَلِكْ هَكَذَا
قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ، هُنَذَا أَغَاقِبُ مَلِكِ بَابِلَ
وَأَرْضَهُ كَمَا غَاقِبْتُ مَلِكُ أَشُورَ.¹⁹ وَأَرُدُّ إِسْرَائِيلَ إِلَى

¹Dies ist das Wort, welches der HERR durch den Propheten Jeremia geredet hat wider Babel und das Land der Chaldäer: Verkündiget unter den Heiden und laßt erschallen, werfet ein Panier auf; laßt erschallen, und verberget's nicht und sprecht: Babel ist gewonnen, Bel steht mit Schanden, Merodach ist zerschmettert; ihre Götzen stehen mit Schanden, und ihre Götter sind zerschmettert!³Denn es zieht von Mitternacht ein Volk herauf wider sie, welches wird ihr Land zur Wüste machen, daß niemand darin wohnen wird, sondern beide, Leute und Vieh, davonfliehen werden.⁴In denselben Tagen und zur selben Zeit, spricht der HERR, werden kommen die Kinder Israel samt den Kindern Juda und weinend daherziehen und den HERRN, ihren Gott, suchen.⁵Sie werden forschen nach dem Wege gen Zion, dahin sich kehren: Kommt, wir wollen uns zum HERRN fügen mit einem ewigen Bunde, des nimmermehr vergessen werden soll!⁶Denn mein Volk ist wie eine verlorene Herde; ihre Hirten haben sie verführt und auf den Bergen in der Irre gehen lassen, daß sie von den Bergen auf die Hügel gegangen sind und ihre Hürden vergessen haben.⁷Es fraßen sie alle, die sie antrafen; und ihre Feinde sprachen: Wir tun nicht unrecht! darum daß sie sich haben versündigt an dem HERRN in der Wohnung der Gerechtigkeit und an dem HERRN, der ihrer Väter Hoffnung ist.⁸Fliehet aus Babel und ziehet aus der Chaldäer Lande und stellt euch als Böcke vor der Herde her.⁹Denn siehe, ich will große Völker in Haufen aus dem Lande gegen Mitternacht erwecken und wider

مَسْكَنِهِ، قَبِرَعَى كَرَمَل وَبَاشَانَ، وَفِي جَبَل أَفْرَايِمَ
وَجِلْعَاد تَسْبِعُ نَفْسُهُ.²⁰ فِي تِلْكَ الْآيَامِ وَفِي ذَلِكَ الزَّمَانِ
يَقُولُ الرَّبُّ يُطْلَبُ إِنَّمِ إِسْرَائِيلُ فَلَا يَكُونُ، وَخَطِيئَةُ يَهُودَا
فَلَا تُوجَدُ، لِأَنِّي أَغْفِرُ لِمَنْ أَتَيْهِ.²¹ اصْعَدُ عَلَى أَرْضِ
مِرَاتَايِمَ. عَلَيْهَا وَعَلَى سُكَّانِ قُقُودَ. اخْرُبْ وَخَرَّمْ وَرَآءَهُمْ
يَقُولُ الرَّبُّ وَافْعَلْ حَسَبَ كُلِّ مَا أَمَرْتُكَ بِهِ.²² صَوْتُ
خَرْبٍ فِي الْأَرْضِ وَأَنْجِطَامٌ عَظِيمٌ.²³ كَيْفَ قُطِعَتْ
وَتَحَطَّمَتْ مِطْرَقَةُ كُلِّ الْأَرْضِ. كَيْفَ صَارَتْ بَابِلُ خَرَبَةً
بَيْنَ الشُّعُوبِ.²⁴ قَدْ تَصَبَّتْ لَكَ شَرَكًا فَعَلِقَتْ يَا بَابِلُ
وَأَنْتِ لَمْ تَعْرِفِي. قَدْ وَجِدْتَ وَأَمْسَكْتَ لِأَنَّكَ قَدْ خَاصَمْتَ
الرَّبَّ.²⁵ فَتَحَ الرَّبُّ خِزَانَتَهُ وَأَخْرَجَ آلَاتَ رَجَزِهِ، لِأَنَّ لِلْسَيِّدِ
رَبَّ الْجُنُودِ عَمَلًا فِي أَرْضِ الْكِلْدَانِيِّينَ. هَلُمَّ إِلَيْهَا مِنْ
الْأَقْصَى. افْتَحُوا أُمُورَافَا. كَوِّمُوهَا عِزَامًا وَخَرِّمُوهَا وَلَا
تَكُنْ لَهَا بَقِيَّةً.²⁷ أَهْلِكُوا كُلَّ عُجُولِهَا. لِيُنْزَلَ لِلدَّبِجِ. وَيَبُلْ
لَهُمْ لَأَنَّهُ قَدْ أَتَى يَوْمُهُمْ، زَمَانُ عِقَابِهِمْ.²⁸ صَوْتُ هَارِبِينَ
وَنَاجِينَ مِنْ أَرْضِ بَابِلَ لِيُخْبِرُوا فِي صِهْيُونَ بِتَقَمَّةِ الرَّبِّ
إِلَيْهَا تَقَمَّةٌ هَبْكِلَهُ.²⁹ ادْعُوا إِلَى بَابِلَ أَصْحَابَ الْقِسِيِّ.
لِيُنْزَلَ عَلَيْهَا كُلُّ مَنْ يَنْزِعُ فِي الْقَوْسِ حَوَالِيهَا. لَا يَكُنْ
تَاجٌ. كَافِئُوهَا تَطِيرَ عَمَلُهَا. افْعَلُوا بِهَا حَسَبَ كُلِّ مَا
فَعَلْتُمْ. لِأَنَّهُا بَعَثَ عَلَى الرَّبِّ عَلَى فُدُوسِ
إِسْرَائِيلَ.³⁰ لِذَلِكَ يَسْقُطُ شَبَابُهَا فِي الشَّوَارِعِ، وَكُلُّ
رَجُلٍ خَرَّبَهَا يَهْلِكُونَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ يَقُولُ الرَّبُّ.³¹ هَتِّدَا
عَلَيْكَ أَبْنَاهُهَا الْبَاغِيَةُ يَقُولُ السَّيِّدُ رَبُّ الْجُنُودِ لَأَنَّهُ قَدْ أَتَى
يَوْمُكَ جِئَ عِقَابِي إِبْرَاهِيمَ.³² قَبِعُزُّ الْبَاغِيِ وَيَسْقُطُ وَلَا
يَكُونُ لَهُ مَنْ يُقِيمُهُ، وَأَسْعِلُ تَارًا فِي مَدِينَةٍ فَتَأْكُلُ كُلَّ مَا
حَوَالِيهَا.³³ هَكَذَا قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ، إِنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَنِي
يَهُودَا مَعَاً مَطْلُومُونَ وَكُلُّ الَّذِينَ سَبَوْهُمْ أَمْسَكُوهُمْ. أَبْؤَا
أَنْ يُطْلِقُوهُمْ. وَلِيْلَهُمْ قُوَّةٌ. رَبُّ الْجُنُودِ اسْمُهُ. يُقِيمُ
دَعْوَاهُمْ لِيُرِيخَ الْأَرْضَ وَيُزْعِجَ سُكَّانَ بَابِلَ.³⁵ سَيْفٌ عَلَى
الْكِلْدَانِيِّينَ يَقُولُ الرَّبُّ وَعَلَى سُكَّانِ بَابِلَ وَعَلَى رُؤَسَائِهَا
وَعَلَى حُكَمَائِهَا.³⁶ سَيْفٌ عَلَى الْمُخَادِعِينَ قَيْصِرُونَ
حُمْفًا. سَيْفٌ عَلَى أَبْطَالِهَا قَبِرَعِيُونَ.³⁷ سَيْفٌ عَلَى خَلِيلِهَا
وَعَلَى مَزَكَبَاتِهَا وَعَلَى كُلِّ اللَّفِيفِ الَّذِي فِي وَسْطِهَا
قَيْصِرُونَ نِسَاءً. سَيْفٌ عَلَى خَرَائِثِهَا قَتْنَهُبُ.³⁸ خَرَّ عَلَى
مِيَاهِهَا فَتَسْشَفُ، لِأَنَّهُا أَرْضُ مَنْحَوَاتٍ هِيَ وَبِالْأَصْنَامِ
تُجْنُ.³⁹ لِذَلِكَ تَسْكُنُ وَخُوشُ الْقَفْرِ مَعَ بَنَاتِ أَوَى،
وَتَسْكُنُ فِيهَا رَعَالُ النَّعَامِ، وَلَا تُسْكِنُ بَعْدَ إِلَى الْأَبَدِ وَلَا
تَعْمُرُ إِلَى دَوْرٍ قَدُورٍ.⁴⁰ كَقَلْبِ اللَّهِ سَدُومَ وَعَمُورَةَ

Babel heraufbringen, die sich wider sie
sollen rüsten, welche sie sollen auch
gewinnen; ihre Pfeile sind wie die eines
guten Kriegers, der nicht fehlt.¹⁰ Und das
Chaldäerland soll ein Raub werden, daß
alle, die sie berauben, sollen genug davon
haben, spricht der HERR;¹¹ darum daß ihr
euch des freut und rühmt, daß ihr mein
Erbeil geplündert habt, und hüpfst wie die
jungen Kälber und wiehert wie die starken
Gäule.¹² Eure Mutter besteht mit großer
Schande, und die euch geboren hat, ist
zum Spott geworden; siehe, unter den
Heiden ist sie die geringste, wüst, dürr
und öde.¹³ Denn vor dem Zorn des HERRN
muß sie unbewohnt und ganz wüst
bleiben, daß alle, so bei Babel
vorübergehen, werden sich verwundern
und pfeifen über all ihr Plage.¹⁴ Rüstet euch
wider Babel umher, alle Schützen, schießt
in sie, spart die Pfeile nicht; denn sie hat
wider den HERRN gesündigt.¹⁵ Jauchzt
über sie um und um! Sie muß sich
ergeben, ihr Grundfesten sind zerfallen,
ihre Mauern sind abgebrochen; denn das
ist des HERRN Rache. Rächt euch an ihr,
tut ihr, wie sie getan hat.¹⁶ Rottet aus von
Babel beide, den Säemann und den
Schnitter in der Ernte, daß ein jeglicher
vor dem Schwert des Tyrannen sich kehre
zu seinem Volk und ein jeglicher fliehe in
sein Land.¹⁷ Israel hat müssen sein eine
zerstreute Herde, die die Löwen
verscheucht haben. Am ersten fraß sie der
König von Assyrien; darnach überwältigte
sie Nebukadnezar, der König zu
Babel.¹⁸ Darum spricht der HERR Zebaoth,
der Gott Israels, also: Siehe, ich will den
König zu Babel heimsuchen und sein Land,

وَمَجَاوَرَاتِهَا يَقُولُ الرَّبُّ لَا يَسْكُنُ هُنَاكَ إِنْسَانٌ، وَلَا
يَتَغَرَّبُ فِيهَا ابْنُ آدَمَ.⁴¹ هُوَذَا سَعَتْ مُقِيلٌ مِنَ الشَّامَالِ
وَأَمَّةٌ عَظِيمَةٌ وَتُوقِطُ مُلُوكٌ كَثِيرُونَ مِنْ أَقَاصِي
الْأَرْضِ. يَمْسِكُونَ الْقُوسَ وَالرُّمَحَ. هُمْ فُسَاةٌ لَا
يَرْحَمُونَ. صَوْنُهُمْ يَعْجُ كَبْخَرٍ، وَعَلَى حَيْلٍ يَرْكَبُونَ
مُصْطَفَيْنَ كَرْجُلٍ وَاحِدٍ لِمُحَارَبَتِكَ يَا بَيْتَ بَابِلَ.⁴³ سَمِعَ
مَلِكُ بَابِلَ خَبْرَهُمْ فَارْتَحَتْ يَدَاهُ. أَخَذَتْهُ الصَّبِيغَةُ وَالْوَجَعُ
كَمَاحِضٍ.⁴⁴ هَا هُوَ يَصْعَدُ كَأَسَدٍ مِنْ كِبَرِيَاءِ الْأُرْدُنِّ إِلَى
مَرْعَى دَانِئِمَ. لَأَتِي أَعْمُرُ وَأَجْعَلُهُمْ يَرْكُضُونَ عَنْهُ. فَمَنْ
هُوَ مُنْتَحَبٌ قَافِيَمُهُ عَلَيْهِ. لَأَنَّهُ مَنْ مِنْلِي وَمَنْ يُحَاكِمُنِي،
وَمَنْ هُوَ الرَّاعِي الَّذِي يَقِفُ أَمَامِي.⁴⁵ لِيَذَلِكَ اسْمَعُوا
مَسُورَةَ الرَّبِّ الَّتِي قَصَى بِهَا عَلَى بَابِلَ، وَأَفْكَارَهُ الَّتِي
افْتَكَرَ بِهَا عَلَى أَرْضِ الْكِلدَانِيِّينَ. إِنَّ صِعَارَ الْقَتَمِ
تَسْحَبُهُمْ. إِنَّهُ يَخْرِبُ مَسْكَنَهُمْ عَلَيْهِمْ.⁴⁶ مِنَ الْقَوْلِ أَخَذَتْ
بَابِلُ. رَجَفَتِ الْأَرْضُ وَسَمِعَ صَرَخٌ فِي الشُّعُوبِ.

gleichwie ich den König von Assyrien heimgesucht habe.¹⁹ Israel aber will ich wieder Heim zu seiner Wohnung bringen, daß sie auf Karmel und Basan weiden und ihre Seele auf dem Gebirge Ephraim und Gilead gesättigt werden soll.²⁰ Zur selben Zeit und in denselben Tagen wird man die Missetat Israels suchen, spricht der HERR, aber es wird keine da sein, und die Sünden Juda's, aber es wird keine gefunden werden; denn ich will sie vergeben denen, so ich übrigbleiben lasse.²¹ Zieh hinauf wider das Land, das alles verbittert hat; zieh hinauf wider die Einwohner der Heimsuchung; verheere und verbanne ihre Nachkommen, spricht der HERR, und tue alles, was ich dir befohlen habe!²² Es ist ein Kriegsgeschrei im Lande und großer Jammer.²³ Wie geht's zu, daß der Hammer der ganzen Welt zerbrochen und zerschlagen ist? Wie geht's zu, daß Babel eine Wüste geworden ist unter allen Heiden?²⁴ Ich habe dir nachgestellt, Babel; darum bist du auch gefangen, ehe du dich's versahst; du bist getroffen und ergriffen, denn du hast dem HERRN getrotzt.²⁵ Der HERR hat seinen Schatz aufgetan und die Waffen seines Zorns hervorgebracht; denn der HERR HERR Zebaoth hat etwas auszurichten in der Chaldäer Lande.²⁶ Kommt her wider sie, ihr vom Ende, öffnet ihre Kornhäuser, werft sie in einen Haufen und verbannt sie, daß ihr nichts übrigbleibe!²⁷ Erwürgt alle ihre Rinder, führt sie hinab zu Schlachtbank! Weh ihnen! denn der Tag ist gekommen, die Zeit ihrer Heimsuchung.²⁸ Man hört ein Geschrei der Flüchtigen und derer, so entronnen sind aus dem Lande Babel, auf

daß sie verkündigen zu Zion die Rache des HERRN, unsers Gottes, die Rache seines Tempels.²⁹ Ruft viel wider Babel, belagert sie um und um, alle Bogenschützen, und laßt keinen davonkommen! Vergeltet ihr, wie sie verdient hat; wie sie getan hat, so tut ihr wieder! denn sie hat stolz gehandelt wider den HERR, den Heiligen in Israel.³⁰ Darum soll ihre junge Mannschaft fallen auf ihren Gassen, und alle Kriegsleute sollen untergehen zur selben Zeit, spricht der HERR.³¹ Siehe, du Stolzer, ich will an dich, spricht der HERR HERR Zebaoth; denn dein Tag ist gekommen, die Zeit deiner Heimsuchung.³² Da soll der Stolze stürzen und fallen, daß ihn niemand aufrichte; ich will seine Städte mit Feuer anstecken, das soll alles, was um ihn her ist, verzehren.³³ So spricht der HERR Zebaoth: Siehe, die Kinder Israel samt den Kindern Juda müssen Gewalt und Unrecht leiden; alle, die sie gefangen weggeführt haben, halten sie und wollen sie nicht loslassen.³⁴ Aber ihr Erlöser ist stark, der heißt HERR Zebaoth; der wird ihre Sache so ausführen, daß er das Land bebend und die Einwohner zu Babel zitternd mache.³⁵ Schwert soll kommen, spricht der HERR, über die Chaldäer und über ihr Einwohner zu Babel und über ihre Fürsten und über ihre Weisen!³⁶ Schwert soll kommen über ihre Weissager, daß sie zu Narren werden; Schwert soll kommen über ihre Starken, daß sie verzagen!³⁷ Schwert soll kommen über ihre Rosse und Wagen und alles fremde Volk, so darin sind, daß sie zu Weibern werden! Schwert soll kommen über ihre Schätze,

daß sie geplündert werden!³⁸ Trockenheit soll kommen über ihre Wasser, daß sie versiegen! denn es ist ein Götzenland, und sie trotzen auf ihre schrecklichen Götzen.³⁹ Darum sollen Wüstentiere und wilde Hunde darin wohnen und die jungen Strauße; und es soll nimmermehr bewohnt werden und niemand darin hausen für und für,⁴⁰ gleichwie Gott Sodom und Gomorra samt ihren Nachbarn umgekehrt hat, spricht der HERR, daß niemand darin wohne noch ein Mensch darin hause.⁴¹ Siehe, es kommt ein Volk von Mitternacht her; viele Heiden und viele Könige werden vom Ende der Erde sich aufmachen.⁴² Die haben Bogen und Lanze; sie sind grausam und unbarmherzig; ihr Geschrei ist wie das Brausen des Meeres; sie reiten auf Rossen, gerüstet wie Kriegsmänner wider dich, du Tochter Babel.⁴³ Wenn der König zu Babel ihr Gerücht hören wird, so werden ihm die Fäuste entsinken; ihm wird so angst und bange werden wie einer Frau in Kindsnöten.⁴⁴ Siehe, er kommt herauf wie ein Löwe vom stolzen Jordan wider die festen Hürden; denn ich will sie daraus eilends wegtreiben, und den, der erwählt ist, darübersetzen. Denn wer ist mir gleich, wer will nicht meistern, und wer ist der Hirte, der mir widerstehen kann?⁴⁵ So hört nun den Ratschlag des HERRN, den er über Babel hat, und seine Gedanken, die er hat über die Einwohner im Land der Chaldäer! Was gilt's? ob nicht die Hirtenknaben sie fortschleifen werden und ihre Wohnung zerstören.⁴⁶ Und die Erde wird beben von dem Geschrei, und es wird unter den Heiden erschallen, wenn

Babel gewonnen wird.